

Berouw na de zonde

Les Troyens in de Munt

In de Munt werd in maart Purcells Dido and Aeneas gespeeld.

In juni werd het eerste halve seizoen onder de directie van Bernard Focroulle afgesloten met een heuse superproductie, nl. Les Troyens van Hector Berlioz. Gunther Sergoris vergelijkt.

Ongeveer 150 jaar ligt tussen het ontstaan van Purcells *Dido and Aeneas* en Berlioz' *Les Troyens*. Behalve het onderwerp, de relatie tussen de Trojaanse vluchteling Aeneas en de koningin van Carthago Dido, hebben beide werken weinig gemeen. De uiterste economie in aangewende muzikale middelen en de

beknoptheid van verhaal bij Purcell contrasteren met de monumentaliteit en wijldropigheid bij Berlioz. Voor dit verschil is niet alleen het feit verantwoordelijk dat *Dido and Aeneas* (1689) muziekhistorisch tot de barok behoort en *Les Troyens* (1858) een produkt van de romantiek is. Ook de bedoelingen van

beide componisten waren totaal verschillend.

Henry Purcell schreef zijn stuk voor een meisjespensionaat, het was de bedoeling dat het met medewerking van de leerlingen daar zou worden opgevoerd. De beperkingen die de componist zich hiervoor oplegde, waren bepalend voor de bescheidenheid en de intimiteit van het concept. Berlioz daarentegen probeerde een muzikale en dramatische expressie te vinden die Vergilius' epos naar de kroon zou steken. Hij was zich voortdurend bewust van het gigantische van zijn onderneming, dat blijkt uit zijn memoires en brieven. Hij wist van bij het begin dat het moeilijk, zometert onmogelijk zou zijn, het werk opgevoerd te krijgen: "Bij het idee alleen al dat ik voor de uitvoering en het ten tonele voeren van een dergelijk werk te maken krijg met de stompzinnige obstakels die ik heb moeten trotseren en waarmee, naar ik zie, andere componisten die voor onze Grand Opéra schrijven, dagelijks te kampen hebben, kookt mijn bloed. De botsing van mijn wil met die van de kwaadwillenden en de imbecielen die zich in zo'n geval voordoet, zou nu uiterst gevaarlijk zijn, ik voel mij absoluut tot alles in staat wat hen betreft, en ik zou die mensen

Les Troyens,
De Munt/
Abisag Tüllmann